

368L0364

N:o L 260/6

EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI

22.10.68

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu lokakuun 15 päivänä 1968,

siirtymätoimenpiteitä koskevasta menettelystä itsenäisten ammatinharjoittajien vähittäiskaupan alan toiminnassa (ISIC-ryhmästä 612)

(68/364/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 54 artiklan 2 kohdan, 57 artiklan, 63 artiklan 2 kohdan sekä 66 artiklan,

ottaa huomioon sijoittautumisvapauden rajoitusten poistamiseksi annetun yleisen toimintaohjelman ⁽¹⁾ ja erityisesti sen V osaston 2 ja 3 kohdan,

ottaa huomioon palvelujen tarjoamisen vapauden rajoitusten poistamiseksi annetun yleisen toimintaohjelman ⁽²⁾ ja erityisesti sen VI osaston 2 ja 3 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽³⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽⁴⁾,

sekä katsoo, että

sen lisäksi, että yleisissä toimintaohjelmissä määrätään rajoitusten poistamisesta, niissä edellytetään selvitettäväksi, tulisiko tällaista poistamista edeltää, siihen liittyä tai sitä seurata tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroinen tunnustaminen sekä kyseiseen toimintaan ryhtymistä ja harjoittamista koskevien lakien ja asetusten säännösten tai hallinnollisten määräysten yhteensovittaminen, sekä tulisiko tarvittaessa ottaa käyttöön siirtymätoimenpiteitä, kunnes tällainen tunnustaminen tai yhteensovittaminen on toteutettu,

kaikki jäsenvaltiot eivät aseta ehtoja vähittäiskaupan alan toiminnan aloittamiselle tai niiden harjoittamiselle; eräissä tapauksissa tällaisen toiminnan aloittaminen ja harjoittaminen on vapaata, toisissa tapauksissa on asetettu tiukempia ehtoja, joissa toiminnan aloittamisen ja harjoittamisen edellytyksenä on muodollisten kelpoisuusehtojen täyttäminen,

yleisiä toimintaohjelmia hyväksyessään neuvosto havaitsi, että vähittäiskauppaan liittyvästä yhteensovittamisesta ja

tunnustamisesta aiheutuu ongelmia, joiden ratkaiseminen edellyttää yksityiskohtaista valmistelua,

tästä johtuen ei ole mahdollista toteuttaa edellytettyä yhteensovittamista samanaikaisesti rajoitusten poistamisen kanssa; tällainen yhteensovittaminen täytyy toteuttaa myöhemmin;

välittömän yhteensovittamisen puuttuessa on kuitenkin suotavaa helpottaa sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden toteuttamista kyseisen toiminnan osalta toimeenpanemalla yleisissä toimintaohjelmissä ennakoidun kaltaisia siirtymätoimenpiteitä; tämä tulisi tehdä ensisijaisesti, jotta vältyttäisiin aiheuttamasta erityisiä vaikeuksia sellaisten jäsenvaltioiden kansalaisille, joissa ei ole asetettu tällaisen toiminnan aloittamiselle mitään ehtoja,

tällaisten vaikeuksien ehkäisemiseksi siirtymätoimenpiteiden tulee pääasiallisesti määrätä, että niissä vastaanottajavaltioissa, joissa on määräyksiä tällaisen toiminnan aloittamisesta, hyväksytään riittäväksi todisteeksi kyseisen toiminnan aloittamista varten, jos aikaisempaa koulutusta ei vaadita, että toimintaa on harjoitettu muussa yhteisön maassa kuin vastaanottajamaassa kohtuullisen ajan ja niin äskettäin, että se riittää varmistamaan vastaanottajavaltion henkilön ammattitaidon vastaavan vastaanottajavaltion omilta kansalaisilta vaadittavaa ammattitaitoa,

vastaanottajavaltion säännöksiä sovelletaan tämän direktiivin 4 artiklan 1 kohdan viimeisessä alakohdassa tarkoitettuun elinkeinonalan määrittelyyn,

jo toimeenpannut siirtymätoimenpiteet kattavat muun muassa tukkumyyntiä huutokauppoja toisten puolesta toimeenpanemalla harjoittavien välittäjien ammatillisen toiminnan; ja noita siirtymätoimenpiteitä koskevat säännökset voidaan tehdä soveltuviksi myös huutokaupoin tapahtuvaan vähittäismyyntiin,

tässä direktiivissä tarkoitettuja siirtymätoimenpiteitä sovelletaan sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden toteuttamisesta itsenäisten ammatinharjoittajien vähittäiskauppatoiminnassa (ISIC-ryhmästä 612) 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston direktiivin ⁽⁵⁾ 2 artiklassa tarkoitettuun itsenäisten ammatinharjoittajien vähittäiskauppatoimintaan,

⁽¹⁾ EYVL N:o 2, 15.1.1962, s. 36/62

⁽²⁾ EYVL N:o 2, 15.1.1962, s. 32/62

⁽³⁾ EYVL N:o 187, 9.11.1965, s. 2919/65

⁽⁴⁾ EYVL N:o 199, 20.11.1965, s. 3014/65

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 260, 22.10.1968, s. 1

eri jäsenvaltioiden erilaisten näkemysten takia tiettyä toimintaa, jota yhdessä valtiossa pidetään vähittäiskauppana, voidaan toisessa valtiossa pitää elintarvike- ja juomateollisuuden alaan kuuluvana; tällaisista eroista aiheutuvien vaikeuksien ratkaisemiseksi tulisi kussakin tapauksessa ottaa huomioon vastaanottajavaltion lakeihin sisältyvät määritelmät tapaukseen soveltuvan siirtymätoimenpiteistä annetun direktiivin löytämiseksi,

jotta vältettäisiin sellaisten henkilöiden, jotka eivät kykene täyttämään tällaisen toiminnan aloittamiselle ja harjoittamiselle siinä valtiossa, josta he tulevat, asetettuja edellytyksiä, siirtyminen suhteettoman runsaasti valtioihin, joissa kyseisen toiminnan aloittamiselle ei ole asetettu minkäänlaisia ehtoja, tulisi antaa säännöksiä, että tällaisilla valtioilla on oikeus vaatia tarvittaessa ja yhden tai useamman toiminnan alan osalta, muiden jäsenvaltioiden kansalaisia osoittamaan pätevyytensä kyseisen toiminnan harjoittamiseen siinä valtiossa, josta he tulevat,

kuitenkin tällaisten oikeuksien myöntämisessä on syytä noudattaa erityistä varovaisuutta, sillä niiden liian yleinen soveltaminen saattaa muodostua liikkumisvapauden esteeksi; tästä johtuen niiden tulisi olla rajattuja sekä kestoltaan että laajuudeltaan ja, kuten perustamissopimuksessa yleisesti edellytetään suojaamistoimenpiteiden määräämisen osalta, tällaisten oikeuksien myöntäminen kuuluu komissiolle, ja

tässä direktiivissä edellytettujen toimenpiteiden pääasiallinen tarkoitus tulee häviämään kyseisen toiminnan aloittamiselle ja harjoittamiselle asetettujen edellytysten yhteensovittamisen ja tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisen tunnustamisen myötä,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava jäljempänä säädettyjen edellytysten mukaisesti seuraavat siirtymätoimenpiteet siltä osin kuin on kysymys yleisten toimintaohjelmien I osastossa tarkoitettujen luonnollisten henkilöiden tai yhteisöjen, jäljempänä "edunsaajat", sijoittautumisesta tai palvelujen tarjoamisesta niiden alueella 2 artiklassa tarkoitettussa toiminnassa.

2. Kyseinen toiminta on sitä, jota tarkoitetaan sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden toteuttamisesta itsenäisten ammatinharjoittajien vähittäiskaupatoiminnassa (ISIC-ryhmästä 612) 15 päivänä lokakuuta 1968 annetussa neuvoston direktiivissä lukuun ottamatta vähittäismyyntiä toisten puolesta huutokauppoja toimeenpanemalla harjoittavien välittäjien toimintaa.

3. Toisten puolesta vähittäismyyntiä huutokauppoja toimeenpanemalla harjoittavien välittäjien ammatillista toimintaa säädellään siirtymätoimenpiteiden osalta siirtymätoimenpiteitä koskevasta menettelystä tukkukauppatominnassa sekä välittäjien toiminnassa kaupan, teollisuuden ja pienteollisuuden alalla 25 päivänä helmikuuta

1964 annetun neuvoston direktiivin (1) 2 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa.

2 artikla

Jos jäsenvaltion lakien mukaisesti tietty toiminta ei kuulu vähittäiskaupan vaan pikemminkin elintarvike- tai juomateollisuuden piiriin, sovelletaan jäsenvaltiossa tällaiseen toimintaan asianmukaista direktiiviä yksityiskohtaisista säännöksistä siirtymätoimenpiteistä kyseisellä toimialalla.

3 artikla

Jäsenvaltioiden, joissa jonkin 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen toiminnan aloittamista tai harjoittamista varten vaaditaan, että edunsaajalla on tietty kelpoisuus, on huolehdittava, että kaikille tällaisen toiminnan aloittamista hakeville edunsaajille annetaan tieto niistä määräyksistä, jotka koskevat toimintaa, jota edunsaaja aikoo ryhtyä harjoittamaan, ennen kuin asianomainen edunsaaja perustaa liikkeen tai ennen kuin hän ryhtyy väliaikaisesti harjoittamaan kyseistä toimintaa.

4 artikla

1. Jos jonkin 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen toiminnan aloittamista tai harjoittamista varten jäsenvaltiossa edellytetään, että asianomaisella on yleiset, kaupalliset tai ammatilliset tiedot ja taidot, on tämän jäsenvaltion hyväksyttävä riittäväksi todisteeksi tällaisista tiedoista ja taidosta, että asianomainen on harjoittanut kyseistä ammattia toisessa jäsenvaltiossa:

- a) yhtäjaksoisesti kolme vuotta joko itsenäisesti tai yrityksen johtajana;
- b) yhtäjaksoisesti kaksi vuotta joko itsenäisesti tai yrityksen johtajana, milloin edunsaaja osoittaa saaneensa kyseiseen toimeen aikaisempaa koulutusta, josta on todisteena valtion hyväksymä todistus tai jonka toimivaltainen ammatillinen tai toimialayhteisön toimielin katsoo täysin täyttävän sille asettamansa edellytykset; tai
- c) yhtäjaksoisesti kaksi vuotta itsenäisesti tai yrityksen johtajana, milloin edunsaaja osoittaa harjoittaneensa kyseistä toimintaa vähintään kolmen vuoden ajan muutoin kuin itsenäisessä asemassa; taikka
- d) yhtäjaksoisesti kolme vuotta muutoin kuin itsenäisessä asemassa, milloin edunsaaja osoittaa saaneensa kyseiseen toimeen aikaisempaa koulutusta, josta on todisteena valtion hyväksymä todistus tai jonka toimivaltainen ammatillinen tai toimialayhteisön toimielin katsoo täysin täyttävän sille asettamansa edellytykset.

Vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia muiden jäsenvaltioiden kansalaisilta, sikäli kuin se vaatii tätä omilta kansalaisiltaan, että kyseistä toimintaa on harjoitettu ja ammatillinen koulutus hankittu sillä elinkeinoalalla (tai siihen liittyvällä elinkeinoalalla), jolla edunsaaja aikoo ryhtyä ammattiaan harjoittamaan vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

(1) EYVL N:o 56, 4.4.1964, s. 857/64

2. Edellä 1 kohdan a ja c alakohdan alaan kuuluviissa tapauksissa toiminnan harjoittamisen päättymisestä ei ole saanut kulua kymmentä vuotta enempää ennen 6 artiklan 2 kohdassa edellytetyn hakemuksen jättöpäivää. Jos jäsenvaltiossa on asetettu omia kansalaisia koskeva lyhyempi määräaika, voidaan tätä määräaikaa soveltaa myös edunsaajiin.

5 artikla

1. Jos jäsenvaltiossa ei vaadita minkään 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun toiminnan aloittamista tai harjoittamista varten, että asianomaisella on yleiset, kaupalliset tai ammatilliset tiedot ja taidot, valtio voi, milloin 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun neuvoston antaman direktiivin soveltamisesta aiheutuu vakavia vaikeuksia, hakea komissiolta oikeutta, rajoitetuksi ajaksi ja yhden tai useamman erityisen toiminnanalan osalta, vaatia muiden jäsenvaltioiden kansalaisia, jotka aikovat alkaa harjoittaa kyseistä toimintaa, osoittamaan, että heillä on kelpoisuus sellaisen toiminnan harjoittamiseen joko itsenäisesti tai yrityksen johtajana siinä maassa, josta he tulevat.

Tätä oikeutta ei saa käyttää henkilöön, joka tulee maasta, jossa kyseisen toiminnan aloittaminen ei edellytä todistetta erityisistä tiedoista, eikä henkilöön, joka on asunut vastaanottajavaltiossa vähintään viisi vuotta.

2. Vastaanotettuaan asianomaisen jäsenvaltion hakemuksen perusteluineen komissio vahvistaa viipymättä tämän artiklan 1 kohdan mukaisen oikeuden myöntämisen edellytykset ja määräykset menettelystä sen toimeenpanemiseksi.

6 artikla

1. Henkilön on katsottava harjoittaneen toimintaa 4 ja 5 artiklassa tarkoitettuna yrityksen johtajana, jos hän on harjoittanut asianomaista toimintaa teollisessa tai kaupallisessa yrityksessä kyseisellä toimialalla:

- a) yrityksen johtajana tai yrityksen sivuliikkeen johtajana; tai
- b) yrityksen omistajan tai johtajan sijaisena, milloin tällaiseen asemaan sisältyy omistajan tai johtajan vastuuseen verrattava vastuu; taikka
- c) johtajana, jonka tehtävät ovat kaupallisuonteisia ja jonka vastuulla on ainakin yksi yrityksen osasto.

2. Edellä 4 artiklan 1 kohdassa tai 5 artiklan 1 kohdassa asetettujen edellytysten täytyminen osoitetaan sen valtion, josta asianomainen tulee, toimivaltaisen viranomaisen tai toimielimen antamalla todistuksilla, jotka asianomaisen on toimitettava lupahakemuksensa tueksi, joka koskee yhden tai useamman kyseisen toiminnan harjoittamista vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

3. Jäsenvaltioiden on 8 artiklassa asetetussa määräajassa nimettävä ne viranomaiset ja toimielimet, jotka ovat toimivaltaisia antamaan näitä todistuksia, sekä ilmoitettava tästä muille jäsenvaltioille ja komissiolle viipymättä.

7 artikla

Tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan, kunnes säännökset kyseisen toiminnan aloittamista ja harjoittamista koskevien kansallisten määräysten yhteensovittamisesta tulevat voimaan.

8 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet voimaan kuuden kuukauden kuluessa sen tiedoksi antamisesta ja ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

9 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuja kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

10 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 15 päivänä lokakuuta 1968.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. SEDATI